

Pedagógusnap

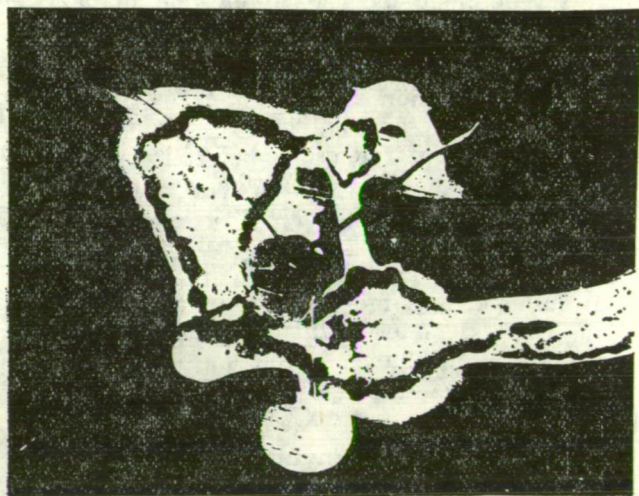
Rengeteg virágot kapott idén is. „Kedves tanárnő, engedje meg, hogy az osztály nevében...” átadott egyencsokrok után minden tanteremben előkerültek a padfiókba rejtett virágok. Körülvették tanítványai, a magabiztos játanulók és a piruló, bizonytalan osztályzatúak, hogy ki-ki személy szerint is köszöntse őt.

A sok csokrot erős spárgával jól összekötötte a tanáriban, mielőtt hazaindult. Nem akart neveltségessé válni széthulló virágjaival. Az utcán mindig kicsit kínos, kicsit kellemes volt számára a szokatlan feltűnés, amelyet így felvirágozva keltett.

Igazán nyugodt öröm csak otthon töltötte el. A lakásban található összes vázát megtöltötte vízzel, és kikészítette maga elé a konyhaasztalra. Szétbontotta a csokrokat. A sokféle virágot csoportosította. Külön rakta a dróttal merevített szárú, hűvösen elegáns üvegházi szegfűket, és külön a kertek vidáman színes, bókoló fejű szegfűit; a szimpla szirmú, de illatos, halványlila fonnyadtakat sem dobta ki. Külön rakta a nemesen hosszú szárú rózsákat, külön a sűrűtüskés rövid szárúakat, külön a piros, lompos futórózsát. Valakitől páfránnyal ölelkező orchideát kapott. Külön megörült kedvencének, a gyöngyvirágnak. Híve volt a virágrendezés művészetének, s miután egyenként gyönyörködött valamennyi szálaban, nagy múgonddal elrendezte a vázákban őket.

Aztán a vázákat körültekintően elhelyezte a lakásban. Az orchideát a Dante-képhez, a hűvösen elegáns szegfűket az íróasztalra, a vidámakat a rádióra, a rózsákat a könyvespolcra, a gyöngyvirágot a kisasztalra, a fonnyadt, halványlila szegfűket a szekrény tetejére, az égőpiros, lompos futórózsát pedig kint hagyta a konyhában.

Végül elővett egy nagy kést. Felszeletelte egyforma darabokra a sok seilyempapirost, bevitte a WC-be az egész csomót, és azt is a helyére tette.

SZÁVAY ISTVÁN: KOMPOZÍCIÓ